

תת"ע 3037/12/21 - חיים קמחי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 12-21 3037 מדינת ישראל נ' קמחי
תיק חיזוני: 21123207918

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופט שרת קריספין
מבקש חיים קמחי
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין בהעדר המבוקש, בגין עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, כאשר המבוקש טוען כי לא ידע על מועד הדיון וכי הוא קופר בעבירה.

בתיק בית המשפט, קיימ אישור מסירה של ההזמנה לדין בו ניתן פסק הדיון, אשר נשלחה לכתובתו של המבוקש והוחזרה בצוין "לא נדרש".

דין והכרעה

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם, תק-על 137, 141 (1) (2009) נפסק על ידי כבוד הנשיאה ד' בינייש:

"סעיף 130(ח) אפשר, אפוא, לנאים שהורשע בעבירות חטא או עוון ונגזר דין שלא בפניו (לרבות בעבירות שנדונו בהתאם להוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי) לבקש את ביטול הכרעת הדין ונגזר הדין שניתנו בעניינו. זאת, בהתאם אחד משנה תנאים: קיום סיבה מוצדקת לאי-התיעצבות המבוקש לדין שנערך בעניינו או גרים עיוות דין לבקשת כתוצאה מי-ביטול פסק דין".

ברע"פ 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, קבע השופט שmag, כי זכותו של הנאשם ליוםו בבית המשפט אינה אבסולוטית.

ברע"פ 9174/09 יעקב בן יששכר נ' מדינת ישראל נקבע, כי "הוראות החוק בעניין מתן פסק דין בהיעדר אין

עמוד 1

בעלות גוון טכני, אלא בסיסם עומדים שיקולים מהותיים ביותר. הם נועדו למנוע "מצבים בהם יוכל הנאשם לסל או לעכב את ההליך באמצעות אי התיצבותו בתחילת המשפט או בהמשך".

ברע"פ 8445/07 אברהם קדוש נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(4), 168, 169 (2007) נפקח, כי

"פסק דין של בית המשפט לטעבורה ניתן שלא בנסיבות המבוקש מכוח סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, לפיו הנאשם שהוזמן לדין ולא התיצב לדין בעינויו, יראווה כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום".

ברע"פ 9142/01 סוראייה איטליה נ' מדינת ישראל, תק-על 2003(3), 2077, 2079 (2003) נקבע, כי: "מועדת התופעה הנפסדת של נאים הבוחרים מודע להעדר משפטם כתקטיקה מכונת אשר תכילה לאפשר להם לבקש את ביטול פסק הדין באוטם מקרים בהם גזר הדין המשות עליהם אינם נראה להם. אילוצו של בית המשפט לזמן לדין את כל המבוקשים ביטול פסק דין, גם כאשר ברור כי פסק הדין בעוניים ניתן לדין, ואין כל הצדקה לבטלו, תפגום באופן משמעותי בתכליית שליעול הליכים בעבירות קלות ותחזק את התמרץ השילוי של השתמטות מהופעה במשפט מניעים טקטיים-ספקולטיביים".

אי התיצבות לדין, ממשמעותה הودיה בעובדות כתב האישום, כך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") ולבית המשפט סמכות לשפט בהעדר.

המבקר לא טען כי הזמין לדין נשלח לכתובה שאינה כתובתו ואין מחלוקת כי הזמנה שנשלחה והוחזרה בציגן "לא נדרש", הנה הזמנה כדין. לעניין זה, ראה **רע"פ 805/09 פרפרה נגד מדינת ישראל**, שם אמר כבוד הש' ג'ובראן:

"יתרה מזו, לא רק שהמבקר לא הוכיח כי הודעת התשלום לא הגיע אליו ועל כן לא סתר את "חזקת המסירה", אלא שMRIOMI רשות הדואר, שהוא בפני הרכאות הקודמות, מסתבר כי לא דרש את הודעת התשלום- הודעה אשר נשלחה אותה הכתובה אליה נשלחה ההודעה השנייה בדבר תשלום הקנס מיום 7.8.2007 וממנה למד, כמובן, על קיומו של הקנס באיחור".

בע"ת 5086-08-15 נכבר נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' אלון:

"המערער התעלם מהודעות הדואר הרשומות. המערער מפנה לליקויים שנפלו, לגישתו, באישור המסירה. על כך כי באישור המסירה סומנה הרובייקה "לא נדרש", בלבד, ולא צוינה שעת המסירה ו/או פרטיו המלאים של עובד הדואר ומשכך, נעדר אישור המסירה, לטענותו, תוקף. אין בידי לקבל טיעון זה. ראשית, אישור המסירה כנgado קובל המערער נבחן ע"י בית המשפט לטעבורה, אשר מצא כי די בו כדי לקבוע כי הזמנה לדין הומצאה לערער כדין. מדובר בקביעת עובדתיות, שאין מקום לערער אחרת. עוד יש להוסיף כי המערער לא פנה לרשות הדואר בניסיון לברר הפרטים החסריים וכי בכך לדחות את טענותו זו של המערער".

בע"פ 9584/09, סמימי נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' סלוטקי:

"מל מקום, מושאלחה למערער הזמנה לדין לכתובת הרשותה כתובות מגוריו, הן במשרד הפנים והן בתעודת הזהוי שלו וזה גם הכתובות שהמערער ציין בבקשת שהגיש לבית משפט קמא לbijtolt פסק הדין, יש לראות בכך מסירה כדין בהתאם לתקנה 44א, שכן, אין חולקין כי ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום ולא נדרשה".

ברע"פ 9811/09, בעניינו של סמיimi לעיל, דחה כבוד הש' ג'ובראן את טענות המבוקש וקבע:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיאצבות של אדם בדיון אליו זמן כדי לעמוד להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו או כי הביטול נדרש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. בנסיבות העניין אין בטענת המבוקש הצדקה לביטולו של פסק הדין. ... והוא יכול להלין רק על עצמו, על כך שלא בדק האם הגיעו אליו דברי דואר".

בע"ת 13-07-58622, ابو אלמלפל נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' כהן, ביחס לעבירה על תקנה 23(א) לתקנות התעבורה, מסוג הזמנה לדין:

"אין מחלוקת, כי דבר הדואר נשלח לכתובתו של המערער וכי דבר הדואר חזר בצדון "לא נדרש". ב"כ המערער לא הצליח לסתור את החזקה הקבועה בחוק, ולפיכך מדובר במסירה כדין".

ברע"פ 13/7862, בעניינו של ابو אלמלפל לעיל, דחה כבוד הש' ג'ובראן את טענות המבוקש וקבע:

"סוגיות חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, עליה מבוססת טענתו זו של המבוקש, נדונה בהרחבה ב-ע"א 3613/97 איזוב נ' עיריית ירושלים, פ"ד נ(2) 787 ."(2002)

ברע"פ 8626/14 סמара נגד מדינת ישראל ורע"פ 777 זחאICA נגד מדינת ישראל, שב אישר בית המשפט העליון, על ידי כבוד הש' שהם, את **ההלכה המחייבת**, לפיה, אישור מסירה שהוחזר בצדון "לא נדרש", מהו זה מסירה כדין ובסיס חוקי לממן פסק דין בהעדר.

המבקש לא הציג כל ראייה שיש בה כדי לסתור את "חזקת המסירה", הקמה עם משלוח הדו"ח בדואר רשום ואין די בטענות בעלמא כנגד תקינות המסירה.

בנוגע לכפירת המבוקש בעבירה, הרי שאין די בטענה סתמית וכפי שנקבע ב**ברע"פ 12/2521 נ'אר נגד מדינת**

ישראל:

"לענין הרשעה, הפרשנות אותה שואף המבקשקדם, במסגרתה די בהכחשה בכדי להצדיק ביטול פסק דין שנייתן בהעדר, סותרת את תכליותם של סעיפים 130 ו-240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק), המסדירים את האפשרות למתן פסק דין בהיעדר בעבירות דוגמת העבירה נושא הליך זה, ואת הנسبות בהן יבוטל פסק דין שנייתן בהיעדר. על המבקש להרים את הנטול לביטול פסק דין שנייתן בהיעדר חובת ההוכחה כי התקיים טעם מוצדק להיעדרות או כי ישנו חשש מהיווצרות עיוות דין. בהקשר זה, אין די בהכחשת העבירה גרידא, בכדי להקים חשש לעיוות דין, שכן כל תכליתו של סעיף 240 לחוק היא לייצר חזקה כי אדם שלא מתיצב להליך בעניינו מודעה בעובדות כתוב האישום. למעשה, לגישת המבקש, נתונה למי שואף לבטל פסק דין שנייתן בהיעדר אפשרות לעשות זאת בכל שלב, תוך חזרה מהודיתו. פרשנות זו תרокаן מתוכן את סעיף 240 לחוק, אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה ויש לדוחותה (ראו: רע"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003))."

מכל האמור לעיל, אני>Dコーナー את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ג, 18 Mai 2023, בהעדר הצדדים.